

БОРБА

ОРГАН НА СКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XXII, бр. 34 (2259)

Велико Търново, събота, 19 март 1966 г.

Цена 2 стотинки

НАШАТА СТРОИТЕЛНА ПРОЛЕТ

Пролетното оживление се чува навсякъде, дори и при строителите, за които някои имат представата, че са груби мъже. По прозорците на малките им клубчета и строителите им бандери все по-често се срещат закичени букетчета от първи пролетни цветя.

При отчитане на резултатите от съревнованието за 1965 година на един строител гърдите бяха окичени със заслужена трудова слава. И сега, в дните пред VI конгрес на Профсъюзите, съревнованието отново е обхванало всички. И всеки иска да бъде първ. Изпратени са и първите рапорти.

Мазаческата бригада на Стефан Рубчев с пет дни предсрочно завърши мазилките на пети и шести етаж на елропанелния жилищен блок № 7. Като изпълнява трудовите си норми 180 на

сто, колективът на бетоновия възел във Велико Търново с бригадир Димо Иванов дава само отлично качество бетон и варов разтвор. Бригадата на Петър Стойков извърши с 15 дни порано предвидените по графика строително-монтажни работи на жилищна кооперация „Дружба“.

При план за първото тримесечие 5000 лева, бригадата на Благо Гатев от Свищов изпълни строителство само за двата месеца за 8027 лева. Големи са успехите и на бригадата на Тодор Любенов, която обещава през първото тримесечие да изпълни надпланово строителство за 15 000 лева.

Такива са трудовите рапорти на строителите, под чийто здрав ръце израстват големи и прекрасни сгради. Такава е нашата пролет.

Ал. РУСЕВ

ГОРНООРЯХОВЦИ НАЧЕЛО

Под лозунга: „По електрификацията участъци всички влакове по график!“ протече съвещанието в Горна Оряховица за отчитане резултатите от социалистическото съревнование между електро-локомотивните депа в Подуяне и Горна Оряховица и енергосекциите в София и Горна Оряховица.

Б. Стоянов

С НАДПЛАНОВА ПРОДУКЦИЯ

Тази година колективът на ДКЗ „Мизия“ — Горна Оряховица завърши ремонта на всички подготвителни обекти в срок.

Направени бяха нови банкетни площадки към цех № 1, а в селата Янтра, Благоев и Владислав с много труд, но на време и качествено, бяха приключени ре-

монтните работи в цеховете. Всичко това създаде условия цеховете по-рано от други години да влязат в строй. До средата на март заводът трябваше по план да произведе 2 милиона тухли, а вече са произведени над 2 400 000. Нямаше предвидени керемиди, но бяха произведени 30 000.

Тези успехи се посрещат със задоволство от всички и още повече мобилизират силите на колектива. В графата за изпълнението на плана за първото тримесечие беше вписана цифрата 115 на сто, но тя трябва да се коригира. Бригадите вече изпълниха плана за първото тримесечие на 1966 година 120 на сто.

В чест на Първи май и Шестия конгрес на Професионалните съюзи колективът на завода ще се бори да завоюва челно място сред работническите колективи в града.

Ан. Гецов

Тревога в пристанището

Според плана за товарооборота през март се предвижда пристанище Свищов да работи с пълен капацитет.

За изпълнението на графика [което е обезпечено от външните и крайбрежните товари] е предвиден общо от външните централи, Материално-техническо снабдяване, Деспед и др. през ЖП Управление — Горна Оряховица план от 4315 вагона. Планът е одобрен от него и се започна изпълнението му. До 14 март той е изпълнен 66 на сто, или има засега едно неизпълнение на транспортния план от 23 на сто, което се равнява на 655 вагона. Това подсказва, че няма покритие на плана за вагоните, поради които стоят неизвезени 13 100 тона товари. Те стоят в пристанището и чакат за вагони.

В същото време пристигат нови товари, които вместо да се товарят директно, също се складира. Колкото дни отминават от месеца, товарите повече се увеличават. Дувански драгажен флот, преустанови производството на inertни материали за няколко дни, поради това, че в пристанището няма място за тях. Със спирането на производството бездействието 120 работници, плавателни съдове и други. Това обстоятелство тревожи колектива и пристанищното ръководство, смущава клиентите-вносители, създава трудности на редица предприятия от страната, тъй като не могат да получат своевременно материалите си, суровините и полуфабрикатите. Че действително положението е тревожно говори фактът, че пристанищното ръководство непрекъснато е обземаемо от представител на предприятия, вносно-износни централи и др.

Колективите усърдно се подготвят и наблюдават нови конкретни мероприятия, за да устоят на думата си. Пристанищният профкомитет набелязва мероприятия, за да може да разгара непрекъснато съревнованието, което е започнато в чест на предстоящия конгрес на Професионалните съюзи.

„В бойна и трудова готовност сме, другари от ЖП управление — Горна Оряховица! Очакаваме вагоните, които ще обработваме по най-скороотен метод и ще воюваме за работническата чест и за честа на професията ни!“ — заявяват докери и крановици от пристанище Свищов.

А. ПАТЛОВ

ТРИМЕСЕЧНИЯТ ПЛАН ИЗПЪЛНЕН

Вчера колективът на монтажния участък за печки с твърдо гориво при ДИП „Металургия“ — Горна Оряховица постигна първия си за тази година голям трудов успех. Предвидените за първото тримесечие 5000 обикновени готварски печки са вече изработени. Готови са и планираните 2500 комбинирани печки. До края на месеца колективът ще изработи надпланово общо 1200 печки за над 130 000 лева.

Начело в съревнованието в чест на Шестия конгрес на Професионалните съюзи са бригадите, участващи в движението за комунистически труд, с ръководители Стефан Великов, Димитър Бухалов, Николай Панченко и др. Те изпълняват дневните си норми средно 135—140 на сто.

Ас. Кръстев

ВЕНКО МАРКОВСКИ

Заветна летопис

Тоз час на Царевец звъни!
Тоз час възвръщат се царете!
Тоз час у нас са светлини!
Тоз час у нас са вековете!

Цъфти Благоев ален мак,
Димитров пътя озарява,
Септември наш е боев стяг,
Трудът е наша чест и слава.

Тук спомен скъп е всеки кът,
Тук бури помни всеки камък,
На мъки тук е светъл път,
На вяра жива тук е пламък.

Луната в Янтра се сребрей,
В легенди всяка къща расне,
Над Търново нощта светлей,
На Царевец денят не гасне!

Там Калоян съдба реди!
Там цар Асен мошта разгъва!
Там Патриарх Евтимий бди!
Там цар Шишман в тъга потъва!

Тоз час на Царевец звъни!
Тоз час възвръщат се царете!
Тоз час у нас са светлини!
Тоз час у нас са вековете!

14 март 1966 г.
Велико Търново

ТЪРГОВСКИ КОНГРЕС НА ПРОФ-СЪЮЗИТЕ

ЗАХАРОВАРИТЕ В НАДПРЕВАРА

НЕОБИКНОВЕНО ОЖИВЛЕНИЕ царя в цех „Рафинерия“ на Захарната фабрика в Горна Оряховица. Тук преди няколко дни започна преработката на брутвата захар. Целият колектив се е воювал на крак с амбицията още в началото машините да зарботят с пълен капацитет.

— Натрупа се много захар, — обръща се захароварят Г. Георгиев към манипуланта М. Караванов. — Трябва да спрем за миг.

Като дава някакъв знак с ръка, Караванов бързешком се отправя към центрофуките. Той знае, че успехът сега зависи отук. Това добре разбират и работниците, застанали до свисналите машини. Те вече са привикнали на огулните телния им вой. Похватно, сръч но направляват сложните автомати при кристаловите центрофукци Пъща Караванова, Я. Димитрова, Д. Александрова. Те не само работят по на три центрофукци едновременно, но са стигнали и II еталон на качеството на захарта.

В надпревара помежду си са и центрофукциите от първи суровинов продукт. По три центрофукци едновременно направляват Д. Петкова, К. Панайотова и др. Трудно е за новопостъпилите комсомолки. Но тук има хубава традиция — дългогодишните работници им се притичват на помощ. Ето комсомолката Гинка Тоссунова, една от най-добрите центрофукцийки, непрекъснато показва сложния процес на своята колежка Радка Димитрова (на снимката). И страхът от първите дни вече е напусна Радка. С радост и доволство Тоссунова я похвалява, че проявява голямо усърдие и премина вече на две центрофукци.

Колективът на захароварите е издигнал възвизаващ лозунг. „В чест на VI конгрес на Профсъюзите редовно да произвеждаме по над 550 тона

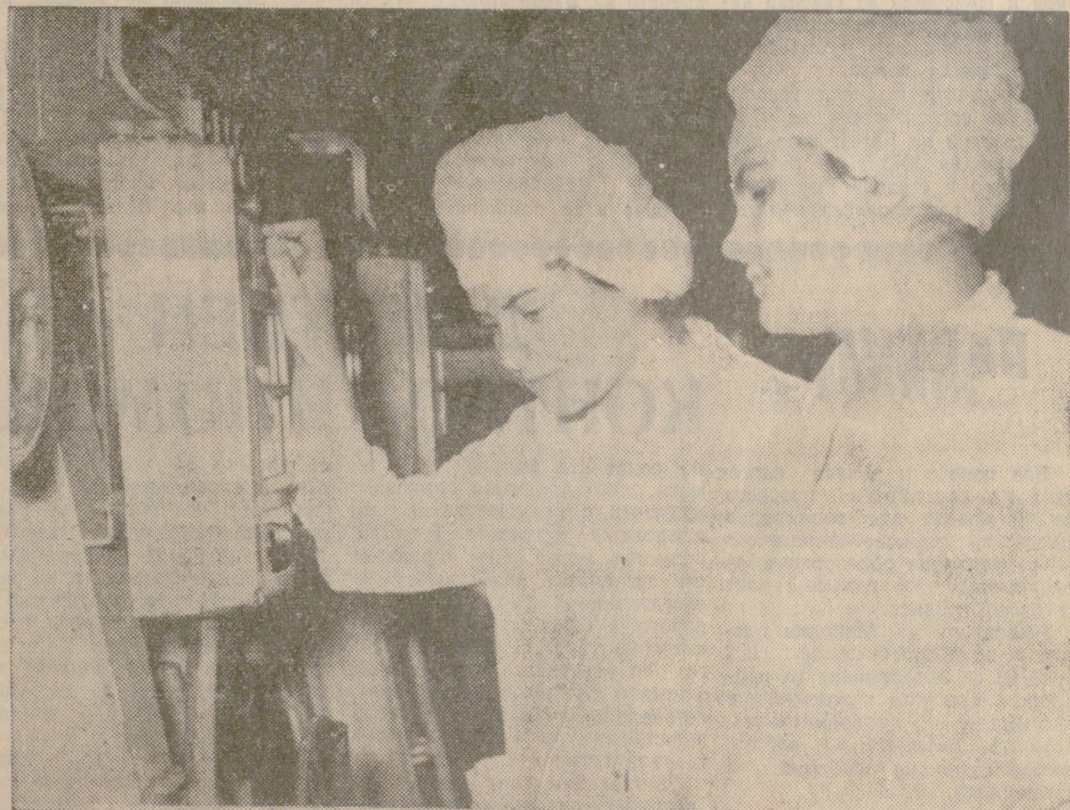
захар в денонощие.“ Дадената дума беше претворена в дело още на втория ден — произведени бяха 560 тона захар. Много усилия през този ден хвърлиха работниците от силозите. Тук трудът е по-тежък, тъй като се работи със стокилограмови чуваки. Но затова пък са подбрани физически по-силни жени. С лекота изпълняват своите задължения шивачката Т. Панайотова и подавачката Янка Гаджева. Те не допускат задръжки и винаги навреме изпразват силозите.

— Какво има? Защо сте спрели? — пита началникът на фабриката инж. Б. Митев, който се е отбил при тях.

— Източихме захарта, другарю Митев, — отговарят весело работниците.

Но само след миг захарта отново потича и те с още по-голямо усърдие и напрежение застават до машините.

Г. ГРЪНЧАРОВ
от Обществена редакция на в. „Борба“ в Горна Оряховица

Центрофукциите Гинка Тоссунова и Радка Димитрова.

ЗА ПОВЕЧЕ СЕЛСКОСТОПАНСКИ ЗНАНИЯ

Осмият конгрес на БКП поставя грандиозна задача пред нашето социалистическо селско стопанство. До 1980 година да се увеличи 2.5 пъти селскостопанското производство и 5 пъти производителността на селскостопанския труд спрямо 1960 година. За да могат селскостопанските труженици и специалистите да решат успешно тази голяма задача, трябва непрекъснато да се въоръжават с повече икономически и технически селскостопански знания.

Миналата година бе подета от Окръжния комитет на Партията във Велико Търново инициативата зимните месеци ноември, декември, януари и февруари да се обявят за четиримесечие за най-активно разпространение чрез книгата и научно-популярните филми на селскостопански знания сред кооператорите и работниците от ТКЗС и ДЗС в окръга. В изградената за тази цел окръжна комисия се включиха представители на Управлението на селскостопанското производство и отдел „Култура и изкуство“ при Окръжния народен съвет. Окръжния читалищен съвет, Окръжния комитет на Комсомола, ОП „Кинификация“, ОТП „Печатни произведения“, Окръжната библиотека.

Със средствата на книгата, живото слово, нагледните материали и филма се разгърна в окръга широка ползотворна дейност. Успехите са добри. И именно тези успехи на Великотърновски окръг станаха повод Министерството на земеделието, Комитетът по културата и изкуството и Върховният читалищен съвет да свикат за вчера и вчеправе Велико Търново двудневно национално съвещание за об-

мяна на опит. На съвещанието присъстваха секретари на окръжния комитет на Отечествения фронт, директори на окръжните библиотеки и музеи, работници от управлението на селскостопанското производство, читалищни дейци, специалисти от ТКЗС, работници от „Кинификация“ и „Печатни произведения“ от цялата страна. Тук бяха и заместник-председателят на Комитета по културата и изкуството Ангел Бугев, Върбан Симеонов, началник управление „Селскостопанска пропаганда“ при Министерството на земеделието, секретарят на Върховния читалищен съвет Георги Малчев, секретарите на Окръжния комитет на БКП Димитър Стоянов и Никола Кушев и други партийни, държавни и стопански дейци.

За успехите на великотърновския в разпространението на селскостопански знания чрез книгата и научно-популярните филми говори през съвещанието Никола Кушев. Той отбеляза, че в окръга са организирани и работят 223 школи за член опит, 246 курса, 72 кръжока по животновъдство, 31 курса по механизация, 18 лектории с общо 26 700 участници.

Година наред в Масларево се обучават всички кооператори, а през 1965 година в школите за член опит участваха 400 души. Не случайно стопанството получи през тази година при план 240 кг, 356 кг пшеница от декар. В птицевъдството от 17 000 носачки бяха събрани средно по 201 яйца.

В Поликраище са работили 8 школи за комунистически труд с 480 кооператори, а в Драганово 17 с 610 кооператори.

В проведените през годината

10 окръжни школи за член опит са участвували 1224 бригадири, аzenоводи, завеждащи ферми и др. Широко приложението намериха такива форми като читалеските и теоретичните конференции. През четиримесечето почти във всички общини читалищата организираха такива конференции, на които основни теми бяха новата система на планиране в селското стопанство, рентабилността на животновъдството, организация и заплащане на труда в ТКЗС и прочие.

Броят на подвижните библиотеки нарасна на 123, от които са раздадени над 20 000 тома книги. 268 книгоноски са разнесли по домовете на кооператорите и фермите повече от 12 700 тома. Един макар и малък все още, но нарастващ процент, от тези книги са със селскостопанска тематика. Били са подбрани и включени за проектиране 16 нови научно-популярни филми със селскостопанска тематика. Работили са 33 кинолектории.

Съдоклади по тези въпроси изнесоха директорите на окръжните библиотеки във Враца и Благоевград Никола Горанов и Христо Динев.

Засегнатите въпроси в трите доклада предизвикаха оживени изказвания сред присъстващите. Редица библиотечни работници и селскостопански специалисти говориха с въздъшване за своите успехи и търсиха настойчиво отговор за разрешение на трудностите, срещани при тях.

Оформиха се на съвещанието няколко основни извода. Опитът на Велико Търново да се разшири и превърне в хубава традиция. Твърде нисък е процентът на селскостопанската литература

в библиотеките — 3—4—5 и в по-малко случаи до 10 процента от общия библиотечен фонд и съответно такъв е процентът на прочетените книги със селскостопанска тематика. Очертава се остро нуждата от нови научно-популярни филми, в които да се виждат световните достижения в тази област; нуждата от нова, по-разнообразна и съдържателна селскостопанска литература; да се обединят и координират усилията на различните институти в разпространение на селскостопански знания и т. н.

Ценни изказвания и препоръки на съвещанието направиха и другарите Георги Малчев, Върбан Симеонов и Ангел Бугев.

Вчера участниците в съвещанието, разделени в три групи, посетиха Долна Оряховица и Драганово, Масларево и Полски Тръмбеш, Бяла черква и Павликеи, където бяха запознати с опита на тези селища в разпространението на селскостопански знания.

Г. МУСИНСКИ

Сведение

за получената обща продукция мляко и яйца в ТКЗС в окръга към 15 март 1966 година

ТКЗС	краве мляко	яйца
	в % спрямо 1965 година	в % спрямо 1965 г.
1. Алеково	111	136
2. Драгомирово	86	—
3. Овча могила	99.4	105
4. Козловец	114.6	153.3
5. Горна Студена	103.2	126.5
6. Ореш	104.4	—
7. Масларево	104.6	147.1
8. Моравя	90	—
9. Килифарово	167	—
10. Обединение	104	151
11. Пол. Тръмбеш	105.5	132
12. Полски Сеновец	96.5	136
13. Ресен	92.5	—
14. Самоводене	111	—
15. Страхилово	93.5	97.8
16. Бяла черква	117.2	137.3
17. Върбовна	114.8	136.3
18. Павликеи	95.3	141.2
19. Дърво	112	—
20. Д. Липница	116	228.9
21. Карансен	109.3	159.6
22. Михалици	96.9	97.7
23. Сушиноло	75.8	110.5
24. Дряновци	108.9	—
25. Драганово	137.2	—
26. Сунница	114.3	154.3
27. Камен	84.2	75.7
28. Дол. Оряховица	125.6	138.6
29. Лясковен	101.2	132.6
30. Поликраище	102.7	154.4
31. Стаяница	97.1	102.1
32. Асеново	102.6	—

Средно за окръга: 103.4 130.3

П. БАКАЛОВ

ДНЕВНИ ВЕСТИ

В четвъртък във Велико Търново се състояха две събрания, посветени на годишнината от паметните априлски дни на 1876 година. На събранията в малкия салон на кино „Искра“ на тема: „90 години от Априлското въстание“ говори Янка Николава, преподавателка във Вишния педагогически институт „Братя Кирил и Методий“, а в читалище „П. Р. Славейков“ беседа за Райна Княгина изнесе Радка Черкелиева.

IV ОТЯД от Третата димитровска експедиция при Строителния техникум — Велико Търново вчера завърши похода си по пътя на Полхаритоновата чета. Отыадът проследи и пътя на белочерковската и михалска група, а в Мусина се запозна с формирането на четата като бойна единица. В Дряновския манастир участниците в похода се запознаха подробно с героичния подвиг на въстаниците през деветте дни на обсадата.

САМОДЕЙНИЯТ драматичен театрален състав при Профсъюзния дом на културата — Велико Търново в четвъртък гостува на трудеците се от с. Драганово с пиесата „Съдбоносни минути“.

МЛАДЕТЕ ЛЮБИТЕЛИ на математиката и физиката от Велико Търново вчера имаха скъп гост — доц. Благоев Чендов. Срещата бе организирана от окръжната секция при Българското физико-математическо дружество.

СЛЕД ГОТУВАНЕТО СИ във Велико Търново днес Народният културен театър от гр. Русе представя „Зайко Всезнайко“ в Горна Оряховица.

ДНЕС И УТРЕ — премиерни представления на Великотърновския драматичен театър на пиесата „Щедър вечер“.

НАВЪРШВАТ СЕ 90 години от славното Априлско въстание — връхната точка от кървавата борба, водена от народа в продължение на четири века и половина срещу варварския турски феодализъм. То е най-мошната проява на българската национална буржоазно-демократична революция, движущата сила на която бяха селяните, занаятчиите и народната интелигенция. Априлското въстание е епопея на героизма и себестрицанието на българския народ в борбата му за свобода и национална независимост.

Един народ, потиснат и експлоатиран безжалостно векове наред, се вдигнал на кървава борба против своите поробители и експлоататори. Думите „Свобода или смърт“, които блестяха по въстаническите знамена, не бяха само красив лозунг. Стотици знайни и незнайни синове доказваха това на дело. Те загиваха храбро в сраженията с турски войски, самоубиваха се, за да не попаднат живи в ръцете на врага, крачеха с бодри стъпки към бесилките, изгиваха в турските задани, в името на свободата. С неговити ентусиазъм и жертвена готовност народните маси се заловиха да осъществят всенародния идеал — освобожението от турско робство. Вдъхновявани от революционните песни на Чинтулов и Ботева, организатори и поборници за свобода направи своята съвременност особено революционна, романтична и исторически важна.

Най-младите и смели революционери, последователи на Левски, други на Ботева, през кръвата есен на 1876 г. се събрали в Гюргево и създали Гюргевския централен революционен комитет.

ВЪСТАНИЕТО В ПЪРВИ РЕВОЛЮЦИОНЕН ОКРЪГ

Решенията се вземат бързо. Финансовата криза, която преживявала турската феодално-деспотична държава, въстанието в Босна и Херцеговина, увеличениите тежки данъци, грабежите и произволите на турската администрация довели до рязко влошаване на положението на българския народ. За обезправеното и ограбено селячество, за разорените занаятчийски единствени изход е събарянето на турския феодализъм. Това положение е правилно оценено от идеолозите и ръководителите на революционно-демократичната партия. След неуспеха на Старозагорското въстание в 1875 г., сега с още по-големи сили и ентусиазъм младите революционери започват нова, по-широка подготовка. Страната е разделена на четири революционни окръга. За първи, т. е. главен, е определен Търновският революционен окръг. Гюргевският централен революционен комитет възлага големи надежди на Първи революционен окръг, в който, освен Търновско, влизат Габрово, Тревненско, Севлиево, Горнооряховско, Троянско, Ловешко, Еленско и Дряновско. Това са райони със здрави революционни традиции; осяени със стари активни комитети, създадени още от времето на Васил Левски. Тук са верните другари на Левски — отец Матей, Иван х. Димитров, Христо Иванов Големия, които и след смъртта на Левски продължили да работят за делото.

За главен апостол на Първи революционен окръг е определен Стефан Стамболов от Велико Търново и за помощници Георги

Измилев. — Македончето и Христо Караминков. Решението на тримата апостоли е да пренесат революционния център в Горна Оряховица, като по-запазен и скрит от бдителността на турската власт. Гюргево скоро обаче Стефан Стамболов намерил за по-благоприятно да се прикрие в с. Самоводене. Цялата организационна и агитационна работа легнала върху младите и смели революционни дейци Георги Измилев, Иван Панов Семерджиев и Христо Караминков.

В целия Първи революционен окръг започнала трескава подго-

товка. Старите революционни комитети се затягали, създавали се нови. Навсякъде апостолите били посрещани с радост и увереност в успеха на народното дело. Гюргевският централен комитет от селата и градовете, за да отчетат как върви подготовката, да научат новини по делото и да получат нови директиви. Вечер тайно в дома на Маню Тодоров или в стаята на Иван Панов в началното училище в църквата „Св. Георги“ решавали въпросите по организирането и снабдяването с оръжие. Набавянето на оръжие е ставало чрез събиране на па-

рични средства от членовете на революционната партия.

Когато в окръга били събрани достатъчно суми, с поръчка за закупуване на оръжие бил изпратен Сидер Грънчаров — касиерът на Горнооряховския революционен комитет. На много места по селата куршумите се делили тайно, ковели се саби, правели се пушки. В къщите на дяло Дончо от Бяла черква, на Славимало и в Ловеч, Троян и в ч. Колев от Михалци, Паскал Иванов от Мусина, Киро Маринов от Сухиндол и др. неизвестни майстори денонощно ковели и сабите, лесли куршумите.

гочислени турски пълчища в Дряновския манастир, четниците на поп Харитон поддържали в продължение на десет дни и с кръвта си записали една от най-светлите страници в историята през паметното Априлско въстание.

Решителният отказ на въстаниците да се предадат и предадени те искания да се признаят правата на българския народ показват високия боев дух и революционната съзнателност. С възмущение и твърдост, под огнения дъжд от куршуми, е отхвърлено предателското предложение на дряновските чорбаджии. „Народът иска своите правдини и е решил да ги спечели, ако ще би и със смърт... ние искаме от правителството да ни признае правата като народ и докато не стане това, живи няма да се предадем...“

Два дни след излизане на четата на поп Харитон, в Габровско се сформирала друга чета под ръководството на Панко Дюстабанов и Георги Бочаров. Решителни сражения тази чета водила при с. Батшево, Кръвче и Ново село. Последен бой Панко Дюстабанов води на 11 май под в. Марагидик. Под ръководството на Тодор Кирков и Христо Патрев била образувана въстаническа чета в Тревненския балкан, която след няколкократно сражения при с. Новата махала била разпръсната на 9 май. Това са последните опити за въстание в Търновски окръг.

Въстанието в Търновски окръг било потушено. Една част от

въстаниците били избити, други заловени и докарани в Търновския затвор. С нечувана жестокост, неотстъпваща на кланетата в Перушица и Батак, било потушено въстанието в Първи революционен окръг. Развилните орди удавят в кръв и превръщат в пепелища цели села.

Въстанието не успя, по то беше сигнална изпирел срещу прогната турска империя. Сидни синове на народа, поели пътя на революцията, бяха убедени в правото дело и в блъската победа. Пред сълзи Георги Измилев казва: „Аз съм въстанал, с цел да освободя Отечеството си. Това е дълг на всеки българин. Това е желанието на целия български народ.“ След заръчаното си от манастира в родното си село, Бачо Киро казва: „Целта си постигнах, топа гръмна, Европа чу, тя ще се намеси в турските работи. Тъй няма да остане.“ А в съда той е горд, отхвърля милостта на своите съдници и защитава честта и името на своето народно дело. На защитника си Джовани Икономов, който го изкарва човек със слаб ум, Бачо Киро отговаря: „Вземи си думите назад, аз не съм луд... правдата си да дира излязох, въжето си на врата сам метнах.“ Така Бачо Киро защита революцията, за която работи, бори се и съзнателно се принесе в жертва. А последното желание на Панко Дюстабанов, изразен пред дардара в в. Велико Търново, е да бъде обесен с лъче на север, от където очаквал да изгрее зората на нашето освобождение — Русия.

Април 1876 година! Това е най-светлата страница от епохата на нашето Възраждане!

Т. ДРАГАНОВА

ПАРТИЕН ЖИВОТ

Все повече и повече системата на партийната просвета се превръща във всенародна школа за марксистско-ленинско и политическо образование на комунистите, на голяма част от безпартийните.

Решенията на Майския пленум и на Политбюро на ЦК на БКП за подобряване на партийната просвета изискваха преустройство в проблематиката, формите, методите на работа, преодоляване на шаблона и формализма.

Ръководейки се от тези решения и указанията на Окръжния и Градския комитети на БКП, от близката помощ на Заводския партийен комитет, партийната организация при Бонбонената фабрика в Горна Оряховица започна подготовката на занятията в учебните партийни звена.

Пред партийното бюро и бюрата по организация стоеше задачата да се води разсънелна работа сред безпартийните и комунистите, да се проведе допитване, какво желат да изучават през новата година. Предложихме препоръчителен ориентировъч план за избор на тематика, в който беше обособено голямо внимание на идеологическите дисциплини и философията, на проблемите на комунистическото възпитание и морал.

При се предложението на партийното бюро, партийните просветни форми — кръжоци, школи и други да се изградят по отдели и сменя, като бъдат включени всички комунисти и по-голямата част от безпартийните. Това дава възможност за по-добър контрол от партийните бюро по организации.

Големи грижи положи фабричното партийно бюро по подготовката на програмите и плановите за излизане на лекциите. Заслуга за това имат ръководителите на отделните звена. Всеки от тях излезе с план-програм за провеждане на занятията.

Цялата предварителна подготовка спомогна, цют учебната година да започне в определени срок и с участието на всички кръжоци. Още от началото партийното бюро осъществява необходимия контрол и помощ във връзка с осигуряването на присъствието на участниците и качеството на занятията. Предварителната подготовка на пропагандистите, проведените семинарни занятия с тях спомогнаха много в това отношение. Лекциите, които се изнасят в школите за комунистически труд, се слушат с интерес. Те са изготвени добре от лекторите. Тематиката им запознава участниците с основни икономически въпроси и социални начини за създаване на комунистически отношения в обществото. Много добре изнасят своите лекции другарите Димитър Димов, инж. Митев, инж. Костадинов, д-р Сарова, Вангелов и други. Те успяха да създадат обстановка на непринуденост и да поведат откровен разговор с участниците

ДЕЙСТВЕН КОНТРОЛ И ПОМОЩ

по основните въпроси от тематиката, като предвидено свързваха знанията с практическото им приложение в живота. Това ще спомогне много за укрепване на трудовите колективи, за обогатяване съдържанието на работата в бригадите за комунистически труд. С това школите се оказват положителна форма в партийната просвета, отговаряща на изискванията за повишаване на комунистическата съзнателност.

Добре подготвят и изнасят лекциите си и кръжок-ръководителите към партийната организация Мара Чернева и Розка Добрева. Материалът се поднася интересно и се усвоява добре от кръжочниците. Те всички вземат активно участие в събеседванията.

За подобряване на работата в партийната организация на два пъти беше направена оценка за състоянието на учебната година и участието на комунистите в нея. Поставиха се поръчения на всеки комунист. И все пак контролът, който трябва да се осъществява за всяко звено поотделно, не е достатъчно по действо.

Във втора партийна организация работата по партийната учебна година в началото не беше добра. В кръжоците по история на БКП и по основи на марксистско-ленинската философия не всички посещаваха занятията. Това наложи партийното бюро да вземе сериозни мерки. С всеки другар се разговаря и му се постави поръчение, на някои се обвърза внимание от партийното бюро на събранието, на което се направи оценка на състоянието и хода на учебната година. След всичко това някои слабости се изправиха. Ръководителите на кръжоците се готвят добре и изнасят материала по план-програмата. Особено добре работи инж. С. Георгиев — ръководител на кръжока по основи на марксистско-ленинската философия. Положителна практика в работата му е на всяко занятие да свързва теоретическите положения с практически примери

от нашето ежедневие, с успехите в строителството на социализма, с примери за взаимомощиената между хората.

Добра дейност има кръжокът по изучаване историята на международното комунистическо и работническо движение в трета партийна организация. Лекциите се подготвят и изнасят хубаво от ръководителя др. Минчев. Присъствуват — всякога всички. Голям дял за това има партийната група към отдел „Литография, печатница и картонаж“, която се занимава с работата на кръжока.

В графика провежда своите занятия кръжокът с кандидат-членовете на БКП за изучаване на Устава на БКП. Ръководител е инж. М. Пенкова. Наред с определения материал, тя запознава участниците подробно с въпроси на партийното строителство, международното положение, с моменти от историята на Партията, като ползува и подходящи, добре изработени нагледни материали.

Партийното бюро към трета партийна организация много добре организира учебната година и оказва действителен контрол по време на занятията. На два пъти разглежда състоянието на работата, помага за осигуряване на присъствието, взема енергични мерки за предотвратяването на слабостите от качеството и характера да са.

Оценката, която може да се направи за хода и състоянието на партийната учебна година при партийните организации в Бонбонената фабрика, е в много отношение положителна и в редица отношения още незадоволителна. В бъдеще, например, е необходимо партийните бюро и цялата организация да осъществяват по-действен контрол и помощ в работата на учебните звена. Това ще гарантира качеството и спрочно завършване на партийната учебна година.

Д. ЯНЧЕВ
партиен секретар в Бонбонената фабрика — Горна Оряховица.

ВНИМАНИЕ КЪМ ХОРАТА

В бригадата за комунистически труд в ДАП клон Еленска е традиция чествуването на рождениите дни на отделните членове на бригадата. При дружеска обстановка и топлота бяха чествувани рождениите дни на сервизните работници Иван Виденов, Иван Стефанов, Христо Кожухаров.

И колективът на пътнически превоз организира мило дружеско тържество на шофьора на автобус Димитър Христов във връзка с навършване на 31 години. Поднесен му бе подарък. С посъветени от радост очи той благодарил за оказаното му внимание.

Дългогодишният майстор бригадир в сервиза Кирил Янчев в свой рожден ден също бе заобиколен с голямо внимание. Той навърши 56 години

и беше поздравен от ръководителите на клон и от всички които в продължение на 13 години са търсили неговата помощ, които познават знанията и отзивчивостта му.

Изминаха четири години от смъртта на Ганчо Иванов — бивш работник в СОАТ гр. Горна Оряховица. Може би много хора вече не си спомнят за него. Но колегите му не го забравиха — него, тихия и топлолюбив Ганчо. На съпругата му и вече петгодишната му дъщеричка те всяка година оказват материална помощ. Освен изпълнението на производствените задачи, колективът от сърце, по комунистически се грижи за хората.

Ст. Дечева

Комсомолката Кинка Димитрова е една от добрите производствените работници във шинската кооперация „Нов живот“ в Велико Търново. Жива за по-големи знания и умения, тя продължава образованието си във вечерна гимназия и тази година ще завърши X клас. Наред с учебниците, тя редовно чете и странична литература.

ДРАВСКАТА ЕПОПЕЯ не е легенда, но като старинна приказка с събрала в себе си обаянието и силата на един подвиг, цяло слава на помрачнела.

На 5 срещу 6 март в 1.15 часа през нощта хитлеристките сили преминаха с много лодки р. Драва при Долни Михалци. До вечерта нашите части под напора на противника, който бе десет пъти по-силен, водиха бой на живот и смърт. Стремителните контратаци на 3-та дивизия приковаха хитлеристите при Ковачида и те не можаха да пристъпят повече ни крачка.

Врагът идеше на вълни, но нямаше предвид едно — че срещу него бяха воини — наследници на най-хубавите бойни и революционни традиции на народа на Левски и Ботева, на Благоев и Димитров. Те забриваха, че насреща им е стена от стомана и живи тела, че насреща им са комунисти и патриоти, които са се заклели да умрат до един, но да не позволят да мине врагът.

И той не мина. Започнаха оня неповторими сражения, от които хитлеристите потръпваха от ужас, гораеха, че самият ад е слезал на тях към унгарска земя. Дни и нощи земята вреше от страховтен тътен на боя, от неизброи метки, атаки, от победното „Ура“.

Дойде и нашият ред. Към 14 часа на 11 март се получи заповед от фронта. Маршалът запорядваше късо и категорично: „... Противникът да се унищожи, без да му се дава възможност да се измъкне от предмостното...“ Частите на 16-та дивизия, тръгна ли от района на Калеманча — Исванди за Харкан, бяха вече в Шиклош. Полкът беше вдигнат в тревога. Започна изнасянето.

В селата не се чувстваше живот. Комунистите не пушеха.

Нямаше утринната селска глъч. Далече на хоризонта, като синкав дим само лезеше мъглица. Там беше Драва — нашата цел за достигане. Но къде е противникът, никой не виждаше. В тишината тежеше тревога. Пред нас беше равно поле с необрана царевица. Командирът на полка полковник Бекяров даде заповед: удар по фронта, с тежест на левия фланг, за да бъде притиснат противникът към Драва—Полконя и там да бъде унищожен. При критичен момент дига, очаквахме сигнал да заемем из-

ходната линия за настъпление. В падната зад нас бяха убити немци — руси подстригани момчета, още юноши дори, но телата на почти всички бяха минирани. Излишно коварство на обречените.

В близост до нас беше изстрелана ракета, която прото-чидна опашка в небето и се пухна над нашите редци. Беше 12 часа и 45 минути. По дългите червени, зелени и черни кабели се понесоха команди. Земята се разтресе от тежкия комур на артилерията. От изходната линия полкът се вдигна и тръгна в атака.

— Пази дистанциите! — викаша офицерите.

Но инстинктът притисна хората рамко до рамо, тяло до тяло. Още не бяхме обстреляни в бой, не бяхме обстреляни, но редците се понесоха с голям устрем към фашистките позиции. Изведнаж противникът изсипа куршумна градушка по разгърнатите се на бойното поле наши вериги.

Настъпни бъркотия. Някои залегнаха, стиснаха се. По-страхливите останаха да лежат на влажната земя, а противник все още не се виждаше. Смущението бързо премина и бойците от 2-ра дружина на 57-ми пех. полк се понесоха напред.

Мнозина обичат да казват, че историята не се повтаря, Тук на дравското предмостие тя като че ли се повтори. Като на Шикла изведнаж пристигнал Радечки, и тук долетяха неговите потомци. В помощ на нашите бойци пристигна 133-ти съветски корпус, начело с генерал Артюшенко. Неописем бе ентусиазмът ни, когато се почувствахме рамо до рамо с червоармейците, когато усетихме мощната поддръжка на катюшите.

Барутен и пожарен дим покриваше къщите на Драва —Полконя, заблуваше небето, превръщаше деня в нощ. Колкото повече отстъпваха немците, толкова по-зли ставаша. Изпадали в бяс, без да държат сметка за загубите си, те хвърляха все нови и нови сили, които бързо се потопяха. В дневника на един убит немски офицер намерихме, че пише: „... Българите са силни. Помощ не идва. Селото е почти обкръжено... 48 часа не съм спал. Българите навсякъде настъпват. Трите дружини сякаш се стопиха. Нанушаме селото. Няма нито една здрава къща...“ И сега чувам сатанистична песен от съвестното на хилядите куршуми, съсека на мините, страшния трясък на снаряди.

ИНТЕРЕСНИ ЛЕКЦИИ

Участниците в народния университет в Елена с голям интерес очакват лекциите, които преми-нават при повишено внимание.

Особено интересни бяха лекциите на доц. Любен Белмушатов „Изкуството в древна Гърция“, „Изкуството през Ренесанса“, „Венецианско възраждане“, както и темата на асистен-

та във Висшия педагогически институт във Велико Търново Иван Трашлев „За партийността в литературата и изкуството“.

Участниците в народния университет с любопитство очакват и следващите лекции.

К. Иванов
от Обществена редакция на в. „Борба“ в гр. Елена

„Трогнат съм...“

На 31 януари т. г. пътувах с рейсова кола Тн 18—80 от Горна Оряховица за Велико Търново. Но в рейса портфейлът ми паднал на седалката, без да го забележа. Потърсих го чак след час, когато бях вече в гра-

Кондукторът обаче, като забелязал портфейла, извика един ученик и го предават на постовия милиционер пред автогарата. И каква беше радостта ми, когато милиционерът още като ме видя отдалече, ме на-

вика и ме попита какво търся (познал ме беше по снимките, които бяха в него). След това ми предаде портфейла с 97 лева, много ценни документи и др. Трогнат съм от благодарната постъпка на кондуктора от ремарке на кола Тн 18—80, Петко Петков Пушкар.

Хвала и чест на такива служители!

Димитър М. Велчев
с. Родина, Великотърновски окръг.

ЗА БЕЗАВАРИНО ДВИЖЕНИЕ

Пред шофьорите от клон на ДАП в Елена от лейтенант Коста Симеонов изнесе доклад за авто-мобилните произшествия в страната, окръга и района през 1965 година.

Шофьорите при клон се изна-заха с голяма загриженост — посочиха редица примери на нарушаване правилника за движението и дадоха препоръки.

С много примери и факти районният прокурор Христо Кузма-

нов, началникът на Окръжното управление на МВР полковник Атанас Димов, началникът на клон на ДАП Димитър Янчев посочиха къде е крият причините за нежелателните случаи. Те наблегнаха на вълпоса за дисциплината, съзнанието и културата като важна предпоставка за безаварийно движение по улиците и пътищата.

К. Я.

ЛЮЦЕРНОВИТЕ ПОСЕВИ

Наред с решаването на зърнено-фуражния проблем, от голямо значение за развитието на животновъдството в окръга е осигуряването му с достатъчно количество люцерна, която по съдържание на хранителни вещества и особено на белтъчини заема едно от първите места. С люцерна в окръга е заета 7.7 на сто от обработваемата площ, което е твърде недостатъчно. В много стопанства процентното съотношение е още по-лошо. За изхранване на продуктивните животни в обществения сектор тази година не достигат големи количества зелени фуражи и то предимно люцерна.

За да се преодолее тази остра нужда от зелени фуражи, люцерновите посеви трябва да достигнат около 10.5 на сто от обработваемата земя. Но, поради липса на достатъчно семена, голямо разширяване на площите, чрез засяване на нови площи през настоящата година, не може да стане. Усилията на ръководителите и специалистите сега трябва да се насочат главно към вземане на мерки за подобряване състоянието на старите люцернови посеви и навременното и качествено засяване на новите.

Първата грижа за старите люцернови посеви е те да бъдат подхранени с по 8—10 кг амониачна селитра на декар или шербетуващи с торова течност. Макар и бобова култура, тя има нужда от такова подхранване, за да се получи по-ран и по-богат първи откос. Това е добре оценено и масово прилагано мероприятие в много стопанства, като в Поликраище, Драганово, Полски Сеновец, Сушица и др. Внасянето на люцерновите площи е особено наложително където има къртичини, тъй като те затрудняват коситбата. Късното прилагане на това мероприятие, обаче, е вредно, защото се унищожават младите понии. Тази година почвената влага е малко. Наложително е да се направят влагозапасващи поливки. За целта най-разумно е да се използват течащи води.

Тази пролет в окръга ще бъдат засети около 30 000 декара нови люцернови посеви. Подготовката на площите и засяването трябва да се извършат на високо агротехническо равнище, при добро познаване на биологическите изисквания на културата. Люцерната трудно се развива даже на среднокисели почви. На такива почви растенията постепенно умираат и до третата година насажденията не са годни за експлоатация. Тия неща са известни и трябва да се имат предвид. Сега, при подготовката на площите, по-голямо внимание трябва да се обърне на основното торене с органически и минерални торове. Особени грижи да се положат за площите, определени за семенопроизводство. Люцерновите семена са много търсени както на вътрешния, така и на външния пазар, и люцерновото семенопроизводство е доходен отрасъл на ТКЗС и ДЗС.

Ново мероприятие, с доказан икономически ефект в много стопанства, е предпосевното третиране на семената с натриев молибдат.

В близките няколко години ще се внедри изцяло широкоредовият начин на отглеждане на люцерната за семе. Това създава възможност за влагане на по-висока култура на земеделие, вследствие на което и производствените резултати ще бъдат по-добри. Тая година широкоредово ще бъдат засети 2000 декара люцерна за семе. За да може още първата година да се реколтира, необходимо е сеитбата да се извърши до 25—30 март.

Задачата е през настоящата година да се обърне най-голямо внимание на люцерновите посеви.

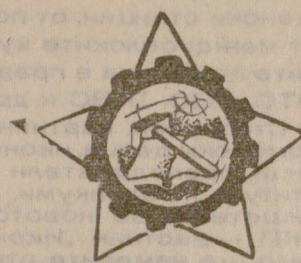
ОБИКНОВЕНИ ХОРА

Делничен мартенски ден. Още се развиделява. На групи люсковеките работници се отправят към промишлените предприятия на града. Пет спрешнати облечени жени, хванати под ръка, вървят шумно и разговарят. Едната споделя радостта си от новия телевизор, друга разказва трудностите в семейството, трета за успеха на учениците й. Минуват край гарата, прекосват линиите и се смесват с работническия поток.

Започнал е работният ден в започват ремонтни работи на амбалажния цех. Воботещи балажа. Така протича ежедневието на тази бригада от жени, която отговаря за ремонта на амбалажното стопанство.

Механизацията все повече навлиза в товарните и разтоварните процеси в керамичната фабрика в Полски Тръмбеш. По-рано един камион се товарише от четири човека за 30 минути, а сега с помощта на палети камионът се товари само за четири минути. Снимка: Ив. Воденичаров

ГРЕД КОНГРЕС

НА ПРОФ-СЪЮЗИТЕ

ГРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА ВЗАИМОПОМАГАТЕЛНАТА КАСА

ВИСОК И ЕДЪР, набит и здрав, Ганчо Стефанов е лик-прилика със стругар бандаж, на който се изпълняват най-тежките операции в ДМЗ „Първи май“ — Полски Тръмбеш. Като че всеки друг работник от предприятието няма да бъде на мястото си при тази голяма машина, на която се стругуват детайли, тежки до тон и половина. Но петдесетгодишният машиностроител, прекарал повече от тридесет години сред машините, е уверен в дважизнения си, спори му работата. Докаже като бригадир отдела микси и много време да помага на младежите от бригадата си, да ги обучава.

Като гледа младежите, които преобладават в завода, Ганчо си спомня своето неизживяно детство, когато още петнадесетгодишен трябва да осамисля ръцете си и железарият в с. Страхилово. След две години се премества в Полски Тръмбеш при нов чорбаджия и тук остава и досега. Един от най-старите работници в предприятието, Ганчо

Стефанов се ползва с голям авторитет на добър майстор, който е обучил десетки и десетки стругари. От шест-седем години той е бригадир. И наистина много работа може да си намери опитният майстор в такъв колектив, където болюшството от работниците-младежи поставят направо от училищата скамейка без каквато и да било професионална подготовка. И заляга за обучението им стругарят и бригадирът, и се радва, че все повече и повече младежи усвояват тази хубава професия.

Макар че бригадата се състои изключително от младежи, най-старите от които имат стаж малко повече от година, а най-младият едва три-четири месеца, стругарите не допускат да паднат пониско от 110 на сто в изпълнението на общата норма на бригадата. А често нормата си те изпълняват 130—140 на сто.

Не само дългата и безукорна работа в любимата професия е гордостта на Ганчо

Стефанов. Един от двадесетина основатели на взаимопомогателната каса в предприятието преди седем-осем години, той оттогава досега е неин председател. Касата се наложи. Сега членовете ѝ са към триста и годишно през ръцете на председателя минува по 20—25 хиляди лева.

— На стари години ще те якарме в затвора, ама де да видим! — подхвалят понякога на шега на председателя.

— Здраве да е, — отговаря Ганчо и се усмихва весело.

Шега той разбира. Знае, че това е своего рода похвала за усърдия му труд.

Стругарят, бригадирът, председател на взаимопомогателната каса при ДМЗ „Първи май“ в Полски Тръмбеш Ганчо Стефанов е един от хилядите обикновени работници в нашата страна, които макар и да не са автори на изключителни трудови подвизи, достойно посрещат Шестия конгрес на Профсъюзите.

Н. РУСЕВ

Един от първенците

ИНСТРУМЕНТАЛНИЯТ ЦЕХ на Завода за радиоприемници във Велико Търново е известен с образователната си чистота и ред. За тях се грижат не общи работници, не чистачки, а самите производственици — стругари, фрезисти, шлесери и др. Особено голямо впечатление правят струговете. И най-вече стругът на Христо Дончев Нечев. „Този човек, като че ли не работи на струга си! Погледнете го, блести от чистота!“ — говорят помежду си работниците.

Неговият струг — С-11 „А“ може да се сравни с поддържането и чистотата на часовников механизъм. Свети от чистота. Няма дракостини по него. Христо по своя инициатива е поставил различни приспособления за предпазване

на машината и за облекчаване на труда си. Даже си е монтирал специално столче към струга. Той никога не започва да работи, без да е проверил основно изправността му, без да го е смазал добре. Така поддържа и инструментите си. Заслужено в завода се говори, че всичко негово е образцово — машината, работното място, човекът. Защо Христо Нечев е носител на званието „Ударник на комунистическия труд“ и „Най-добър в професията“.

— Всяка поръчка, която получава Христо, — макар и срочна, аз я приемам без страх, защото съм уверен в изправността на машината си и инструментите си.

Тези му положителни качества са се формирали в течение на 20-годишния му стругарски стаж. Но основното си остава желанието, амбицията на Нечев да работи с такива машини и на хубаво място.

Споделеното до тук е едната страна от работата на стругари Христо Нечев. Естествено е да се очаква, че с тази машина и това работно място той изпълнява всяка възложена му задача бързо и висококачествено.

МИХАИЛ ДОНЕВ

ИЗПЪЛНИХА 6-МЕСЕЧНИЯ СИ ПЛАН

ВРЕЗУЛТАТ на трудовата надпревара сред бригадите на Никола Великов, Иван Аврамов и на работниците от пламенната колективна „Винпром“ — Елена изпълни своя шестмесечен план на 15 март. За този голям успех особено допринесе новата 24-кранова пълначна машина за стораговани бутылки. Пълначната машина е дело на колектив, начело с началника на цеха Иван Симеонов.

През тези дни „Винпром“ прие предложението на търговската организация „Валкален сток“ — Русе да открие в този град свой показен магазин.

К. Василев

от Общественият редактор на в. „Борба“ в Елена

И. Зашев

ЕФЕКТИВНОСТТА НА БАНКОВИЯ КОНТРОЛ

Огромното капитално строителство и по-нататъшното повишаване на жизненото равнище на народа изискват акумулаторна и правилното разпределение на грамадни финансови средства. Единствен източник за увеличаване на финансовите средства е по-бързото нарастване на националния доход, което зависи преди всичко от икономическата ефективност на материалното производство. За тази цел с новата система на планиране и ръководство на народното стопанство се въвеждат нови форми и методи на материално заинтересованост. Премахват се субективизмът и администрирането в ръководството на икономиката, преминава се към съзнателното използване на обективно действащите икономически закони при социализма в условията на стопанско-паричните взаимоотношения и по-специално на закона за стойността. Подценяването на закона за стойността отслабва самоиздръжката в предприятията, намалява материалната заинтересованост и ефективността на общественото производство. В условията на новата система законът за плащането пропорционално развлича осъществява своите изисквания посредством стимули, които произтичат от закона за стойността.

Следователно, финансите и кредитът се намират във взаимна връзка с материалното производство и служат за контрол и за разпределение и преразпределение на националния доход. От друга страна разпределителната и контролната функции на социалистическите финансии и кредит се осъществяват в тясна зависимост от установената система на ръководство на народното стопанство, което налага формите и методите на финансиране и кредитиране на социалистическите предприятия да се поставят в тясна зависимост с новата система.

Ето защо основната задача на банковия контрол е чрез засилване на икономическия анализ, овладяването и използването на икономическите фактори, да съдейства за засилване ефективността на производството. Оценка за ефективността на банковия контрол не бива да се прави откъснато от стопанските резултати на предприятията, обслужвани от банковия клон. Мерилото за резултати от дейността на банката трябва да бъде преди всичко ефективността на производството в предприятията от района на клона.

От тези обстоятелства произтича значителното повишаване ролята на банката като контролен орган върху дейността на предприятията в условията на новата система. Това се доказва от досегашното, макар и за кратък период и далече непълно, експериментиране на новата система в нашия окръг. Новите

условия изискват от банковите органи по-голяма компетентност и широко познаване на цялото икономическо състояние на проверяваното предприятие.

Източник за натрупване във фондовете на предприятието и държавния бюджет е преди всичко чистият доход (печалбата) в предприятието. Печалбата служи и за лично потребление чрез начисляването и изплащането на работната заплата. Покрай положителната тенденция да увеличи материалната заинтересованост на трудещия колектив от крайния резултат това неминуемо води до някои усложнения в отчетността и затруднения в контрола. Банковите органи изискват от предприятията да планират и спазват правилното съотношение между нарастването на чистата продукция и на фонд „Работна заплата“. Това е важен показател за растежа на производствеността на труда и за увеличаване ефективността на производството вобщие. Тук, обаче, е необходимо, повече от където и да било, при банковия контрол да се проявява разбиране и да се оказва помощ на предприятията за правилното планиране и подлагането на задълбочен икономически анализ на формирането и разпределението на фонд „Работна заплата“.

Банката има контролни функции при разходването на фондовете. В това направление

банковият контрол трябва да има като основна задача да насочва производствените комитети и стопанските ръководства да заделят средства по фондовете и да приемат мероприятия за разходване на тези средства с оптимална икономическа ефективност. Занапред без наличието на средства по фонд РТУ става почти невъзможно разширяването на производствените фондове, повишаването на техническото равнище на производството, извършването на основния ремонт и други мероприятия, насочени към повишаване качеството на издेलиата и намаляване на тяхната себестойност.

В условията на истинската самоиздръжка е недопустимо безвъзмездното финансиране на капиталните вложения. Освен средства от собствени фондове, ще се ползват и банковите кредити. Възвръщането на средствата ще се отразява върху дохода на производствения колектив. От това произтича голямата отговорност на банковите органи да насочват и разрешават всеки лев за капитални вложения, независимо от източника им, с оглед да се получава най-голяма полза за производствения колектив, а откуп и за цялото народно стопанство. Трябва дебело да се подчертае, че за банковия контрол върху банката на банковите средства в определени срокове е минимално изискване. Много по-важно е да се използват средствата с най-голяма ефективност.

Важен инструмент в ръцете на банките за въздействие на производството е краткосрочното кредитиране на възпроизводствения процес. И за напред се запазват характерните белези на социалистическия кредит — да бъде той планово целеви, обезпечен, срочен, възвръщаем и лихвен. Значително нараства ролята на лихвата като икономически лост за въздействие върху стопанската дейност на предприятията. Така, например, предприятията плащат диференциран процент лихва — за редовните краткосрочни заеми 2 на сто, за нередовните 6 на сто, а за неиздържаните в срок краткосрочни кредити — 8 на сто годишна лихва. Това няколкократно увеличаване на лихвения процент се отразява върху дохода за потребителя и играе значителна стимулираща роля върху целокупната дейност на производствените колективи.

В условията на новата система се увеличават пътищата, по които предприятията внасят средствата за натрупвания в държавния бюджет. Освен данъка върху оборота, в приход на държавния бюджет се внасят: прогресивно-подоходен данък, данък върху производствените фондове и определен процент от амортизационните отчисления. В момента на преход към новата система, когато не всички условия са налице (стари фабрично-заводски цени), се налага предприятията да внасят данък или да получават премии за регулиране на рентабилността. При това положение контролът на банката, паралелно с другите финансови органи, трябва да обхваща не само правилното заделяне и начисляването на сумите по фондовете на предприятията, но и начисляването и срочното постъпване на вноските в държавния бюджет. Не бива да се забравя, че новата система трябва да доведе както до увеличаване натрупанията в предприятията, така и до увеличаване на социалистическите натрупвания в държавния бюджет.

Натрупаният вече опит при експериментирания на новата система показва, че ефективността на банковия контрол трябва да се увеличи и да отговаря на нарастваната икономическа роля на банките.

Непосредствена задача пред банковите органи в окръга е да подпомогнат предприятията, които сега преминават на работа по новата система, при преустройството на производствено-финансовите им планове. Най-главното в това отношение е правичното изграждане на разчетите на предприятията с държавния бюджет. Тази задача може да се изпълни само, ако банковите органи и икономистите от предприятия работят в непосредствена връзка.

Н. ПАШОВ

Ганчо Стефанов обучава младия стругар Георги Николев. Снимка: Ив. Воденичаров

Пролетен лъх над Джулюница

По календар пролетта все още не е настъпила, ала нейният лъх се чувства вече навсякъде в пробуждащото се поле на Джулюнския кооператив. Тук денюнощно боботят тракторите. Чува се веселата гълчавна на хората.

Цялата площ от 15 000 декара есенници е подхранена още в първите дни на февруари с по 10 кг амониачна селитра на декар. Добрите грижи за посевите и доброто им състояние дават основание на кооперативите да обсъждат едно обещание за 230—240 кг пшеница от декар.

Решаването на зърнения проблем е задача номер едно сега пред кооператива. Борбата против евентуална суша започва още отсега. На всички площи, дълбоко изорани през есента, се извършва заравняване, брануване и култивиратне. Две трети от нареденията ще бъде под поливка, при план 500 кг срелен добив от декар. Площите са разделени по бригади и претопен разчетенето и по звъня, с оглед отсега добре да се подготви земата за напояване.

Сейбата на захарното, пшеницата и слънчогледа е в разгара си. Зеленчуковите и полетовете бригади засаждат 200 дка ранни и средноранни картофи. Други 500 дка са засети със зелен грах за преработка, което отглеждане в нашето стопанство е вече напълно механизано.

Сейбата на захарното, пшеницата и слънчогледа е в разгара си. Зеленчуковите и полетовете бригади засаждат 200 дка ранни и средноранни картофи. Други 500 дка са засети със зелен грах за преработка, което отглеждане в нашето стопанство е вече напълно механизано.

Окопани са и подхранени над 250 декара ягоди.

Особено голямо е оживление то в общинските градини на площ от 1832 дка. Завърши зимното им пръскане. Изорани са междуредиата. Окопават се дървчетата. Специални групи подготвени кооператори извършват рецитбата.

В настъпващите са и градинарите, където от всичко 300, 275 парника шипки вече са засадени на род. В други 320 парника са посадени краставици на постоянно място.

При план 1500 кооператори, през миналата седмица излизаха на работа повече от 3000. Топляният предпролетен полъх облява и се чувствава и в душите на хората.

СТОЯН Ж. КИРОВ

от Общественията редакция на в. „Борба“ в Джулюница

ЕСТИ ОТ ОВЧА МОГИЛА

От няколко дни кооператорите от всички бригади в Овча могила са в усилен пролетен сентеб. Благополучие на добрата организация срочно се завършва сентебта на ранните пролетни култури, на площ повече от 1750 декара. На първо място в изпълнението на тази задача е втора полетна бригада, с ръководител Борис Кръстев.

Със зърното на времето се просуну и ливотът край пелините. Те са изминати добре. Сега пелините извършват ориентирова

възчен преглед на пелините семейства. Не са забравени и джигите за добрата паша през новата година. Засети са медоносни култури около пелините и са засадени декоративни мелодии храсти.

Обичайните пелетари и тащи години ще се борят да овладеят едно от пелините места в окръга.

Петър Панчев

в. „БОРБА“

ФРАНЦИЯ И САЩ

БЪРЗИЯТ ХОД на събитията разсея измамна представа за кризата, създадена преди една седмица във Вашингтон от грижливо подобрите полуразкрития. Първоначално бе съобщено, че Франция уж искала да започнат преговори дали да се премахнат американските бази на нейна територия и въпросът бил между кого да се водят преговорите: между Париж и Вашингтон или между 15-те държави, участващи в Атлантическия съюз.

От публикуваните тези дни дипломатически документи се вижда, че по основания политически въпрос Франция нито предлага, нито приема да се преговаря. Тя просто информира Вашингтон за своето решение. В паметната бележка на Френското правителство се заявява, че тайните споразумения за базите се анулират, като неотговарящи на сегашните условия. Добавя се също, че „Френското правителство е готово да разгледа и дори да уреди с правителството на Съединените щати практическите последици от това решение“. Тази е единствената тема за разговор.

След като въятърът разнесе пушека на пропагандната стрелба, специална комисия във Вашингтон се зае да преброи козовите в американската игра. Доводът, че Френското решение е „незаконно“ отпадна, защото повечето от споразуменията предвиждат възможност да бъдат деюнициирани след една година предупреждение. Остана аргументът, използван в отношението за развиващите се страни. „Нашите военни съоръжения“, казват американците, — струват пари. Франция трябва да ни обезщетя. И във Вашингтон вече изчисляват, че щетите, които САЩ ще понесат от „национализирането“ на техните бази, възлизали на 700 милиона долара. Френското правителство не възнамерява да плати такава огромна сума, но не изключва възможността за някаква компенсация. Изглежда, например, че при известни условия то е склонно да остави американците да ползват на договорни начала петролопровода между Атлантическия бряг и Западна Германия. По преценка на в. „Ню Йорк таймс“, очертаващите се преговори ще бъдат трудни и продължителни. Поради естеството им,

в тях ще участвуват само непосредствено засегнатите страни. Според парижкия в-к „Орор“, Френското правителство свързало запазване на военните си задължения към Западна Германия и с някоя политическа условия, като отказването от ядрено оръжие и признаването на границата Одер—Ниса.

ФРАНЦИЯ И ЗАПАДНА ГЕРМАНИЯ

ЕДНА ФРЕНСКА АРМИЯ е разположена в южните райони на ГФР. Въпреки малкия ѝ състав (около 70 000 души), нейното присъствие символизира правото на Франция да участва заедно с другите три велики сили в уреждането на германския въпрос. Вашингтон и Бонн пък имаха свои съображения да държат на френските войници, докато те се намираха под командването на НАТО. Защото в случай на конфликт те можеха да бъдат използвани, за да се въвлече Франция във военни действия преди правителството в Париж да е имало време да определи своето отношение. Но с решението на де Гол да напусне НАТО за в бъдеще френските части в Западна Германия ще изпълняват само заповедите на Париж. Това накара Бонн да постави под въпрос правото на Франция да има войски в Западна Германия. На 18 март на заседание на бундестага външният министър Шрьоделер заяви, че по-нататъшното френско присъствие „е въпрос, свързан с приемането на определени отговорности и засяга всички членове на НАТО“. Но и по този въпрос Френското правителство отказва да преговаря по същество. В Париж неофициално изтъкват, че правото на военно присъствие в Германия, установено на Потсдамската конференция, е било потвърдено при приемането на ГФР в НАТО. Освен това в паметната бележка до Бонн, с която също се предлагат преговори по практическите въпроси се намежда, че някои улеснения, дадени на бъдещевера на френска територия, могат да бъдат отменени.

Напускането военната организация на Атлантическия съюз (НАТО), Френското правителство съобщава, че не възнамерява да се оттегли от самия съюз. Тази декларация се приема положително от онези, които искат да видят в атлантическия договор само онова, което е написано в него — за

дължението за взаимоморал в случай на нападение. Но тя предизвиква гняв сред твърдите атлантисти. Де Гол иска да остане в съюза, за да създава неприятности, — се провикват те. Изтъква се, че ще е добре Франция да бъде изгонена, защото нейното veto пречи на новите планове за интеграция и по-специално на ядреното въоръжаване на Бонн. Тъкмо за това обаче повечето от западните правителства, макар и на думи да се солидаризират с Вашингтон, на практика се обявяват против вземането на крайни мерки. Дори платоническата проектдекларация на 14-те атлантисти държави от НАТО за върхосна към атлантическата интеграция, извика такива разногласия, че цяла седмица спорове по нея продължават.

Поради тази въздржаност на част от съюзниците, изглежда във Вашингтон се появяват колебания. През последните дни печели почва мнението, че един енергичен отпор може само да послужи на де Гол, като ускори разпадането на НАТО. Умножават се гласовете да се бърза, да се помисли, да се потърсят контакти, за да се види какво точно иска де Гол. Силно впечатление направиха думите на председателя на американския сенат Мансфилд, че Вашингтон би трябвало да се възползува от френската инициатива, за да ограничи своята военна ангажираност в Европа. Засега няма изглед за това разумно мнение да надделее. Но неговите шансове ще растат с разстройството, което е започнало в НАТО.

Н. НИНОВ
коментатор на БТА

Спорт. Спорт. Спорт

ОКРЪЖЕН КРОС В ГОРНА ОРЯХОВИЦА

При добра организация от страна на домакините, в Горна Оряховица се състоя окръжният състезателен крос за мъже и жени, юноши и девойки — старша възраст. В различните разстояния стартираха общо 40 състезатели. С пълни отбори се представиха физкултурните дружества на „Локомотив“ от Горна Оряховица, „Етър“ — Велико Търново и „Червено знаме“ — Павликени. Не обяснимо е неучастието на отбори от „Академик“ — Свищов, на редица други състави. Фактически първенството се превърна в двустранна среща между двата града.

Отборът на пионерите от „Етър“ (Пенка Даракова, Стефка Петкова и Стефка Илиева),

Девоичките премериха сили на 1000 метра. С най-добро постижение завърши Йорданка Слабова от Велико Търново — 3.00.0 мин., следвана от съотборничката си Стефка Кучарова и Минка Асенова (Пав.). Жените пробягаха 2000 м. Най-добро е постижението на Стефка Барымова (ВТ) — 7.49.4 мин. Втора е Пенка Ганчева (Пав.), а трета Цветана Василева (ВТ).

Със 17 сек. преднина завърши кроса на 4000 м за юноши Стефан Стефанов (ГО), пред Йордан Кирилов (Пав.) — 12.19.7 мин. и Димитър Димитров (ГО).

Най-добър от мъжете на 4000 м се показва Борис Тодоров (ГО), следван от Стоян Машев (ВТ) и Славо Христов (ГО), а на 10 000 м пръв бе Димитър Веселинов (ГО) — 36.03.0 мин. Втори се класира Иван Бодуров (ВТ), а трети Момчил Трифонов, също от Велико Търново.

Комплексен победител излезе отборът на „Етър“, следван от лекоатлетите на „Локомотив“ (ГО) и червенознаменци от Павликени.

Т. ТОДОРОВ
методист в ОС на БФСФ

ПОБЕДИХА ОТБОРИТЕ НА „ЕТЪР“

беше явно по-добър. Той победи убедително — 5:0.

Оспорвал беше двубоят пионерите. Състезателите от двата отбора бяха с изравнени сили. Изходът се решаваше от психическата устойчивост на състезателите. Това потвърждават и техническите резултати. Павликенци поведоха, но великотърновци не само че изравниха, но и спечелиха ценна победа с 5:3. С особено добри прояви изтъкна Пламен Йорданов. Много хубави проя-

ви имаха и съотборниците му Николай Илиев и Петър Воденичаров.

Пред победителите стоят сериозни изпитания — участие в зониалното първенство. За да разчитат на успех, те трябва да подобрят техническата си подготовка, като едновременно работят за значително повишаване на морално-волевите си качества.

Ц. КАЧАУНОВА
треньор по тенис на маса

ПАВЛИКЕНСКИЯТ ШЕГАДЖИЯ

— ФЕЙЛЕТОН —

ОКОЛО гара Павликени, с раница на гръб, се разтъркваше Пенчо Камбуров. Духаха студен вятър, а него го понаблюдаваше тук-там, та търсеше средство да се завлече по-скоро в село. По едно време, пред кола Тн 36—64, забеляза съседничката си Пенка Маринова, която също се изкаля, че се връщала от Балкана, където имала омъжена дъщеря и се била облягала от пътуване.

— Рейстът е за Карансен — поясни тя — и двамата решиха да се възползуват от случая да си идат по-нагоре.

Отначало кондукторът Куню Иванов извика пътниците с билети, после с карти и накрая пусна и без билети. Още щом рейстът излезе от Павликени, Камбуров помоли кондуктора да го таксува, защото трябвало да слезат на кантона. „Може да спрете на по-високо, дето е по-удобно“ — рече му той. Но кондукторът, като чу Патреш, сепна се и стана сериозен.

Ние сме за Карансен, рейстът е извънреден и бърза ме...

— Бре, момче, дай ми билети, недей се шегува! — удари на молба кооператорката Маринова, но щом отминаха спирката и се разбра, че Куню не се шегува, тя се заогледа изплашена:

— Боже, и такова чудо не бях патила.

Някои от пътниците почнаха да се шегуват, че тази вечер щели да им гостуват патрешчани и поглеждаха предизвикателно към Камбуров, лицето на когото и без това пламтеше. Други го съветваха шеп-

нешком да не оставя работата така. Не било сефте. От Свищов рейстът понякога не спирал на кантона и закарвал децата им чак в Павликени.

Някъде към Батак рейстът не можа да се разминее с един камшон и Куню нареди всички да слезат. Маневрата продължи близо половин час. След случая по пътя до Карансен и на връщане Куню позамислил се, изглежда, непрекъснато напомняше на жертвите си, че грешката ще се поправи. Като наближиха спирката, той извади кошана и им откъсна билети от Павликени до Патреш.

— Защо, аз искам да си платя за целия път... — останал без душа, едва промълви Камбуров.

— Не, бе, не се заядай сега — завъртя устни на малко геврекче кондукторът, но като се досети, че това е намен, се сонна.

— Гражданино, виждам, че ми се каниш, но зная, че Куню не се плаши. Той, ващят председател Пятко, ме прекара през павликенската радиоредба, но какво ми направи...

— Куню не се плаши — продължаваше кондукторът, — когато двамата слезоха и си тръгнаха грохнали.

— А, дължен е да спре, разбира се... — обясни на другия ден контролорът, когато му се оплакали патрешчани. — Т-т-т — много му се събра на Куня, ама... Но тъй като нещастният контролор знаел, че Куню е човек на едни-кого си, моментално замълчал.

Георги ГЕОРГИЕВ

Справочник * на читателя *

КИНО

Градските кина в окръга от 21 до 27 март ще прожектират следните филми: „Девети септември“ — Велико Търново; „Графиня Мария“ — „Искра“ — Велико Търново; „Комисариат“ — „Трудов фронт“ — Велико Търново; „Хванете ги в бързолетата им“ — Профсъюзно кино — Велико Търново; „Огнялото“ — „Момичето през пубертета“ — „Това някога съществуваше“ — „Из историята на железния поток“ — „Ал. Константинов“ — Свищов; „Дяволът“ — „Академия“ — Свищов; „Абитуриентски години“ — „Модерен театър“ — Павликени; „Родно огнище“ — „Знахар“ — „Напредък“ — Горна Оряховица; „Високата вале“ — „Рицар без боязливост“ — „Горна Оряховица“ — „Морал“ — „Христо Ботев“ — Лясковец; „На 4 крачки от безкрайността“ — „Черната маска“ — „Христо Ботев“ — Елена; „Бейта и „Орхидея“ — „Коста Стойков“ — Полски Тръмбеш; „Джугепо във Варшава“ и „Господинът“.

ТЕАТЪР

Драматичният театър „Константин Исидоров“ — Велико Търново, през идната седмица ще представя: във вторник в Свищов, „Еле-

ново царство“, сряда в Ресен — „Еленово царство“, четвъртък в Самоводене — „Еленово царство“, петък в Горна Оряховица — „Щедра вечер“, в събота и неделя във Велико Търново — „Щедра вечер“.

РЕПИТАЛИ

В понеделник, от 19 ч. в ДНА — Велико Търново, рецитал на артиста от Народния театър Иван Вазов в София и лауреат на Димитровска награда Спас Димов — „Легенда за греховната любов на зографа Захарий“.

ФУТБОЛ

СЕВЕРНА „Б“ ФГ
Етър — Локомотив (ГО), Левски (Сев), Владислав (Дж), зет депо (ГО) — Локомотив (Дж), Черв. знаме (Пав.) — Академик (Св), Левски (П. Тр.) — Ботев (Дж), А. Кънчев (Тр.) — Велков (Ел), Раковски (Сев) — ДЗС (ГО).

ЗОНА „ЯНТРА“

Г. Гевев (Габ) — Локомотив (Сев), Владислав (Дж), зет депо (ГО) — Локомотив (Дж), Черв. знаме (Пав.) — Академик (Св), Левски (П. Тр.) — Ботев (Дж), А. Кънчев (Тр.) — Велков (Ел), Раковски (Сев) — ДЗС (ГО).

АБОНИРАЙТЕ СЕ ЗА В. „ИКОНОМИЧЕСКИ ЖИВОТ“

— издание на ЦК на БКП

Рестник „Икономически живот“ ще излиза два пъти месечно на 16 страници. Абонаментът до края на годината е 1.80 лв.

Тиранът е ограничен. Вестникът ще се изпраща само на предварително записаните се.

Абонирането се извършва във всички пощенски станции, от пощенските раздавачи, от мендуселските куриери и пълномощниците по печата в предприятия, учредения, МТС, ДЗС, ТКЗС и др.

Стопански, партийни, профсъюзни и комсомолски дейци, икономисти, научни работници, преподаватели в икономическите институти и техникуми, учащи се в тях — запишете се за новото издание на ЦК на БКП — вестник „Икономически живот“! В него ще намерите отговор на много интересни въпроси в областта на икономическата наука и практика.

ГРАДСКИ НАРОДЕН СЪВЕТ — ДРЯНОВО

ТЪРСИ

градски ветеринарен лекар.

Заплата съгласно щатната таблица. Постъпване веднага.

3-1

ДЪРЖАВНО СТОПАНСКО ПРЕДПРИЯТИЕ „ВИПРОМ“ — СУХИНОД

СЪОБЩАВА,

че има вакантна длъжност „хладилен техник“ VI разред.

Заплата по тарифната мрежа на Машиностроенето. Желаетелите да постъпят на работа в предприятието да подадат молба, придружена с трудова характеристика.

ЗАСЛУЖЕН ПОДАРЪК

През март миналата година кооператорите от Асеново и Балван сключиха договор за съревнование за най-високи икономически резултати от всички селскостопански отрасли. За кооперативното стопанство, което спечели съревнование, бе определена награда — телевизор „Кристал“, а самодейният колектив на стопанството, специално съревнование, да издаде литературно-музикална програма при връчването на на-

градата. Истинска, благородна и честна надпревара започна между кооператорите от двете стопанства. И все пак в тази борба първи излязоха асеновчани. На общо кооперативно събрание, което се състоя тези дни в Асеново, бяха отчетени резултатите от дружеското съревнование, на което представители на балванското стопанство връчиха подаръка на асеновчани.

Мария Атанасова

105)

Във Варшава, в един от най-хубавите хотели, за тях беше отделен двуетаен апартамент. Девойката, без да съблече палтото, демонстративно седна на стол сред стаята и млъчеше, напрегнато следейки Вайс.

След известно време той предложи: — Да се спуснем долу, в ресторанта, и да вечеряме. — Никъде не ще отида. — Вие сте се съгласили да сътрудничите с нас, — строго каза Вайс, — а се държите с немски офицер в най-висша степен стран но.

— Нима вие сте офицер? Та вие сте само под... — Аз съм сътрудник на абвара и съм в курса на всички ваши работи.

— Ах така! — възкликна тя. — Значи, на вас са разрешили да дръпкате за това, че съм се съгласила да стана ваша разузнавачка?

— Не крещете, — помоли Вайс, — могат да ви чуят.

— Нима командването не намери офицер да прави компания на дъщерята на началник штаб на армия?

— На съветски, — напомни Вайс.

— Да, на репресиран съветски полковник, — гордо заяви девойката. Гръсна рамене и заподва: — Да вървим!

— Къде? — В ресторанта.

Вайс стана и покорно тръгна след девойката, опитвайки се да

роман от съветския писател Вадим Кожевников

предугади, какво още може да му поднесе. В ресторанта тя се държеше нескромно. Държейки чашата до устните, така втренчено гледаше в очите възрасен полковник, седял край съседната масичка, че у нея маслено заблестяха очите. Чрез келнера полковникът им изпрати бутилка старо „Поханесбургско“, а след това и сам се примъкна към тяхната маса. Помолите за разрешение да седне при тях.

Девойката знаеше лошо немски език и не съвсем точно разбираше, какво ѝ говори полковникът. А оня я взе за полякня. И почна да възхвалява красотата на полските жени в лицето на тяхната най-прекрасна, както той се изрази, представителка.

Девойката каза на полковника обещаващо:

— Бих много искала да ви убедя, че сте прави.

„А сега де!“ — помисли Вайс. И, като постави нежно ръката си на ръката на девойката, побърза да предупреди полковника:

— Това е моята годеница, и

разрешението на оберштурмбан-фюрера от гестапо Вили Шаршкорф, — И добави: — Осмелявам се да ви доложя за това, за да не възникнат никакви неясноти между сътрудниците на службата на гестапо и доблестния представител на вермахта във ваше лице.

Вайс отиде на тази рискована крачка, след като девойката изяви съгласие да се разходи с полковника из града.

Той знаеше, че армейците предпочита да нямат земае-даване със сътрудници на специалните служби. Полковникът благо разумно се отказа от своята покана. И това спаси Вайс. Тъкмо обаче инаквояка, без съмнение, би използвала ситуацията, за да се изпълне изпод опека-та му.

Когато полковникът, вежливо покланяйки се на девойката, се отдалечи, тя дълго гледа в очите Вайс, после запита с гримаса на отарашение:

— От какво се страхувате? Ако не изгубите, вас какво, ще ви разстрелят ли или ще ви из-

върдят, а?

— За съжаление, фолксдойч. — А вашите знания ли за това?

— Не. Но се надявам на вашата порядъчност.

— Вие даже по отношение на своята любима се държите като страхливци.

— Ето виждате, аз съм искрен с вас, макар и това да ме заплашва с неприятности.

Сърдейки се на себе си, Йохан си мислеше колко трудно е да спечели доверие на девойката. Както се вижда, тя е неврастеничка, способна на всякаква крайност. Но кой я е довел до такова състояние — немците или нещастията, постигнали баща ѝ? —

А доколко това нещастие е предопределило решението ѝ да стане измъчничка, сега е трудно да се установи.

— И, моля, — помоли Вайс, — не ме гледайте така злобно. А то всички ще помислят, че сте моя любовница и сте ми нещо върдита,

Девойката почервения, прехапа устна и повече не задяваше Вайс, очевидно, решавайки, че да осекрива хладнокръвния аверовец, когото всичките ѝ осекривения, в същност, съвършено не засягат, е по-долу от нейното достойнство.

42.

ВЪВ ВАРИЕТЕТО тя, почти не гледаше на сцената. Лицето ѝ никак изведнъж не сви, придоби уморено изражение на скука и безразличие. Като се облегна на стола, тя изглеждаше, че дреме.

Поглеждайки изкост девойката, Йохан за първи път видя лицето ѝ неизкривено от гримаси на ненавист, презрение, злоба. Пенално и спокойно, то изведнъж го поразя — толкова застинала страдание имаше в него. Гледайки я скришом, Йохан внезапно се отказа от първоначалното си намерение да я свърже с Елаз и със Зубов, за да изяснят те, коя е тя, тази девойка, и защо така странно се държи.

И той се реши на опасен експеримент. Предпазливо докосвайки ръцете ѝ, каза просто и задущено:

— Знаете ли, Олга, по дяволите целия този панар! Да вървим. Тя изумено го погледна и покорно го последва. Йохан я заведе в локала на пан Полонски.

Като постави пред тях две халби, в които имаше повече пияна, отколкото бира, Полонски каза:

— Това е красиво като къдрите на блондинка. — После добави: — На добрите хора бира завърта главите, на лошите само издува корема.

Олга каза на Вайс:

— След такова предупреждение, ако бях на ваше място, бих

поискала вода. — За вас ли? — разсърди се Йохан.

— А вие още не сте загубили способност да се обижате!

— Е, стига ме задявахте.

— Вие доста добре за немец говорите руски.

— Аз съм от Прибалтика.

Тя поднесе халбата към лицето си и, гледайки над нея в очите на Вайс, запита:

— И често ли изпълнявате подобни поръчения?

— Какви?

— Е, да внушавате на такива като мене, че сред такива, като вас, се въздат същества, прилични на хора, а после да използват нашата доверчивост за наше зло.

— Намирате ли, че съм годен за такава роля?

— Тя е подла! — Олга постави халбата на масата, откривайки изведнъж ненавистта си лице, и заяви гневно: — Повече ми се харесват гестаповците: те са по-честни от вас.

— С какво?

— Те не се преструват на други, каквито не са. Задравенци, знаят, какво искат.

— Не ви разбирам. Вие нали се съгласихте да ни сътрудничите?

— Съвсем не за това, че гестаповци ме изтезаваша физически.

— (Следва)

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — В. Търново ул. „В. Левски“ № 11. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор 24-58; Зам. гл. редактор 25-28; отдели „Партия живот и пропаганда“ и „Низов път до пинисни“ 25-27; отдели „Селскостопански“ и „Култура, бият хумор и сатира“ 23-08; отдели „Икономически“ 31-25; Счетоводство 33-70; канцелария и фотосътрудници 24-59; коректори и ленурери 24-80.

Филиално полиграфическо предприятие „Димитър Найденов“ — Велико Търново